№ 2770
ოქტომბერი,
14 მარტი

ცნობის ფურცელი

№ 2770
ოქტომბერი,
14 მარტი

ფასი 5 კაპ.

ხელმოწერის პირობები: წელიწადში—12 მანეთი, ექვს თვეში—6 მანეთი, სამ თვეში—3 მანეთი, ერთ თვეში—1 მანეთი 20 კაპიკი. ცალკე ნომერი 5 კაპიკი. ხელმოწერის ფული მიიღება: ქალაქში—ადმინისტრაციაში, ქალაქის ბაღში, ქალაქის ბაზარში და ფოსტის განყოფილებაში. ადრესის შეცვლა ხდება 10 კაპიკის ფასიანი მარკის მიგზავნით. ადრესის შეცვლისას უნდა მოხსენებულ იქნეს ძველი ადრესიც. განცხადებების ფასი: ჩვეულებრივი ტექსტის ერთი სტრიქონი ერთხელ დაბეჭდვისა 15 კაპ., ორჯერ 25 კაპ., სამჯერ 30 კაპ. ხოლო ერთი სტრიქონი ფირმის სათაურით ან ხაზგასმული ტექსტით ერთხელ დაბეჭდვისა 20 კაპ., ორჯერ 30 კაპ., სამჯერ 40 კაპ. ფასი ადრესის შეცვლისა 10 კაპ. ფასი განცხადებისა ფოსტით გაგზავნისა 10 კაპ. ფასი განცხადებისა ფოსტით გაგზავნისა 10 კაპ. ფასი განცხადებისა ფოსტით გაგზავნისა 10 კაპ. ფასი განცხადებისა ფოსტით გაგზავნისა 10 კაპ.

ჯურნალ-გაზეთებიდან

რუსის ჯარის უკან დახევა მუქდენიდან ტელინამდე. „რუსკოე სლოვო“-ს კორესპონდენტი ლოდეკუნსკი დაწერილებით ამბობს რუსის ჯარის მუქდენიდან დახევაზე: 26 თებერვლის ღილით რუსების უკანა მუქდენში ცეცხლის ალი ასდიოდა. სინტრენაშის სწყობებიდან სლდათებს ისახლისით გამოაქონდათ, ეს რაზეები უნდოდა: ფეხსაცმელი, ტყავები, ჰერანგები, უფთის ჰერანგები და სხვა. გაგზავნა მთლად დაწერათ, ყველგან დაშეტყეული ყუთები, ზანდეკები, მებელი და ჭურჭელი ჰყიდა, ვაგზალის წინ სურსათისა და შეშის სწყობები იწყობდა... მალე ჩვენც დაეძინათ, იპანოვები უეშპარებს გვიშენდნენ. ჩუენის ზანს ახლო შორა ჯა სიცხე იყო ვადაყოფილ ტყავებია, სპნენთია, პატრონტაშებია, საცსეებია, ზანდეკებია, ჭერჭლითი, ჭიანჭალი და ქალალითი. ჩუენის ზანს შეორე მხარსაც ყველგან ჰყია გადაპატრებული ურმები, დატოვებული ყუშაის ყუთები, მკვდარი პირტყეი, გადყარული თოფები და პატრონები; რაზედაც მეყარა თაფები ალეთიც დაეინაზე. ერთი დეპრიალი სალდათი ზანს პირად ამორძალებულ ადგილს მიმალულიყო და შორიდან სასორჭარ ყვეთილები გამაყოლა თვალი. გული მოშკეადა იმის დანახვაზე. იმეა ჩუენის ზანს შეორე მხარს გადაეყენ შეორე ბრძოლის ნაშთები. ადიეტაძეს ზაოონ[illegible]ს მეთხა, შეიძლება ეხლაც[illegible] უკან დახეეი ლიტოონისას შეკადროთ. ეუსპახეე: „მაშინ უკან დახეეი იყო, ეხლა-კი უსჩაეხთაა,—მეთქი“... დასავლეთიდან იპანელები განუწყვეტელ გვეხოლნენ ზარპახანს, დღისაც[illegible]ეთიდან თოფსა. ერთი ტოფოჯიდან ფოცარი ცხენს კისერზე მიეგდია და გონება დაბნეულმა მინდორისაკენ გაეეეხა... ერთ სოფელზე მიმდინარეა ბრძოლა: ყველგან გამმპარი პური (ასუხარი), პატრონები, დატყვრეული და მთელი თოფები ეყარა. ერთ ჯასთან სალდათები იროთნენ და უეშპარეს ქვეშ ჯიქჯიან წყლის უკანაპირელ წეეთებს პრუტყოდნენ. იქვე დაეუბებული ჯუქყონი წყალი გამეხვიდოეყო, სალდათები კვაებით იღებნენ და ჭსვამდნენ. ხალხი და პირტყეი განუწყვეტელ ნაკადულივით მიეწყვა ჩრდილოეთისკენ. როცა იპანელთა „შიშოზა“ (უეშპარა) გრიალით სქეეხდა, სალდათები ქუდებს იხდიდნენ, პირყვანის ოწერიენ და ლოცულობენ: „გვიხსენ და შეეიწყნე, ღეთის-მშობელო...“ სრული არეულობა იყო. ქეეითა ჯარი, არტილერია, ქარავენები ერთმანეთში იყო ამდენეულები. სალდათები ზმირად მაყენებდნენ და მკითხენენ: «ეუთდაა პატეიკაეიჩი კეთილ-პოპიტნებაც, ყველა მხრიდან წრე შემოგვეეიტა, არაჭ გვიხსნის უფალი, მეუფე ზეცათაჭ ნტეც, ეწრაფეთ რუსეთს, თუ არაჭ“ ზოგ-გან ისმოდა ყვირილი: «ეიმერთო გვიხსენ!»... დაჭირილთა წასაყვანად სალდათები ღაეირაეეს ვაგირიქეთ. თითო კაცს ხუთი პანეთი შეეადერეთ, მაგრამ შსურეეთი არიქა გამოჭნდა...

კიდევ ბევრ სახალხო სერიოზ ამბებს კორესპონდენტი და პოლიოს უეტყვს. ამაზე მეტი ცენზურამ ვერაკ გაუეეთ.

ცნობის ფურცელი

ორშაბათობით, 14 მარტს 1906 წელს.

გაიხსნა

პირველ იანვრიდან ტფილისში ვოკზლის ქუჩაზე, არაბიანცის სახლში № 3 კვეპასის საბუფეტო კინერატა

„სახლი და სანუკა“.

და იმსთან სასწორისა და გირების პირველი სპეციალური სარემონტო და შესაკერი ეკა (შეიძლება გადაეეეება, შეკეთება, გამოწონა) ინჟენერ-ტეხნიკოსების ი. ს. კაცია და ს. ბ. დუკელისა. (10—4)

კალენდრის ეკითხი

ივანე ზ. პაპაზიანოვიანი
ხალას ღ: ნიკოლოზისა (№ 32) და ხილი ქ. (№ 21) ეკლესიები, სადაც მსახურობენ მღვდელ-დიაკონები ივანე პაპაზიანოვი, სახ. ლ. ლაზარიშვილისა. ავადმყოფებს იღებს 9—2 და 5—7. ტელეფონი № 10—1-ბითი.

ანა ლოზ ძეძვი
ე. ი. ბალანჯიშვილი
ექიმი ავადმყოფებს 10—3 საათამდე და 5—7 საღამოს ქუჩა № 115. ტელეფონი ტბილის ვაგონთან.

(80—17—20)

ჭრილობა ოპერაციაა

ოფიციალური ცნობა
(ყოველ-№ 68).

28 თებერვალს, ნაშუადღევს 4 საათზე, თავი მოიკარა შორაპნის მაზრის სოფ. ხიდთის და ვარძიის ველებთან, რიცხვით 305 კაცმა, და ცეცხლი დაიწყო: „ურა! ცხელი წინანდელი დრო აღარ არის! ეხლი თავისუფლება, ერთობა და ძმობა! შორს ძველო მთვრობავ!“ და სხვა. ველებიდან შეეიჭრა კილის ორ კილიან სამინისტრო სკოლაში, გაიგდო მოსამსახურე სკოლისა, ჩალეწა კარები, ფანჯრები, შეაგება, სტოლები, სკამები, ოგროვეე დაეელიკ სურათი ხელმწიფე იმპერატორისა და ეეგნები და დაეთბეი. სასწავლებელიდან ხალხი კიცხის სასოფლო კანცელარიაში გადავიდა და გაანადგურა ყველაფერი, რაც რამე კანცელარიაში იყო. წიგნები, ქაღალდები და სახუთები-კი ვაიტანეს ეეხოში და ლუქსმადაც აქციეს. აქედან ხალხი გაემართა სოფელ ვარძიისკენ, სადაც ივანე ყიფიანის სახლია. ამ სახლში სცხოვრობდა სპირიდონ მოსესაძის (ეს მოსახერი კუნძულ კრატოსზეა) მამელის გარე ატრიბატორი სამეურნეო. არქიპლრატეზი, დინანგ რა ხალხი, მოისწრო დაძლევა. ხალხი სახლში შეეიდა, დალეწა კარები და ფანჯრები და ყველაფერი, რაც სახლში იყო. გაათრია გარეთ ორი ყუთი, ვაიტანა, დახია და გაფანტა, რაც რამ შიგ ქაღალდები იყო, და დაიშალა, ამბობენ, არქ. სამეურნეო განკუთვნილი ვანდეეეტაეეულ იქნა ქართველ მეფეთა გრამოტები, რომელთა ძალითაც მოსახერი მამელებს ჰფლობდა. იმავე დღეს სალამოთი ამ ხალხის ერთმა ნაწილმა ჩასტერია ყიფიანის სახლის ფანჯრები. ყიფიანი ოჯახობით სხვაგან არის. შემდეგ შეეიდა სახლში, დაეჭვრა იქ ფოეეი, დაეხოცეეო, გატეხა კაბოები, გაანადგურა ქაღალდები, მოიპარა ორი სანადირო თოფი და ნაბადი. შემდეგ ხალხმა წინადღისები მისცა თ. რაკეეი ხუთრას, რომელიც სახლს ამენებდნენ, და წაეიდნენეეს.

დღეეეის მაზრის სოფელ ძალისსა, ვეკდის ჯვარსა, მეხრანის სოფლისეულ მამეულსა, მეხრანში და სხვაგან 1-დან 5 მარტამდე ასრეეს ეეეეეა. 5 მარტს მეხრანის სოფლის კანცელარიაში პირველად იქნენეს შემდეგ ყველა შეკრებილნი, 800-მა კაცმა, ჯოხებით შეიარაღებულნი. ერთიმხვ შემდეგი მოითხოვნენი წამოაეენა. ვეეეეთდეთ ამ მოთხოვნების ეეეეე

მის მაგიერ ცხტრაღაზე ბ-ნი ე. გამოსული და გაიუსტაცებია: „თუმცა ჩვენ ძალი არ შევგუებია პოლიციის წინააღმდეგობის გაწევდა, და იძულებულნი ვართ დავემშვიდოთ, მაგრამ პოლიციის მოქმედება მაინც უკანონოთ“. („ჯორეთიანინი“).

ბრიყვული პატიჟება. სტატს-სეკრეტარ ვიტტესთვის პეტიცია წარუდგენიათ ებერგერლებს; ამ პეტიციაზე ხელს აწერს 4000 კაცი. ჯერ პეტიციაში აღნიშნულია ის ყოველდ უკანონო, ყოველდ ატანჯელი, გათხსნირებული და დაცემული პირობანი, რომელებშიაც სტეფორპენ რუსეთში ებრადენი, ბოლოს-კი ასე თავდება პეტიცია: „ეხლა ამიორპენ გადასხვაფრ ებრადენის შესახებ კანონები და შეცდომები იგინი, რომენთადაც შესაძლებელი იქნება. ჩვენ-კი ვიტხადეთ: ყოველივე ცდადაკმაყოფილ და დაამშვიდენ ებრადენი რაიც შეიძლებოთით, რომელსაც ნაწილ-ნაწილ ხსნიათი ექნება, ყოველთ უნაყოფით მიგვაჭნია. ჩვენ ვითხოვთ რუსეთის უფლებებით გათხსნილობას და არა იმიტომ, რომ ამას შემდეგ ებრადენი სარკეთილს მოუტანენ დაწინაურ მცხოვრებელს, ან ხელს შეუწყობენ ვისიმე კეთილღეობის განმტკიცებას, არც იმისთვის, რომ ჩვენ ძვები, რუსებთან ერთად, სისხლს ღვრიდნ მანჯურიაში ისე, როგორც ფერადენ წინააღდეგ ომებში, არც იმ სიფერკოთ, რომ ჩვენ შეგვიძლიან დავიტკეცოთ ისტორიულ ფაქტებით, ჩვენ ვითხოვთ ამას, როგორც თანამედროვეთ საბელმწიფოს შეკენებული მოქალაქენი.“ („ბირჟ. ვედ.“).

პრესასა

რა კავშირია რუსეთის შინაურ ცხოვრებასა და შორეულ-აღმოსავლეთის მსჯელობის შორის? ბანკირ ვასილ ზუბეროვი მიფიქრებოთო, ვეებასიტყვებს ამ კითხვაზე ჟურნალი „ბესპარტიაჟნოი ვრემ“-ი.

ჯერ ნება ვისა სურათები რუსეთის უკან დახვეული ხმაურისაგან ტალღებში დაფიქრეთ და სეიტოკიოკ-ვლისაკენ შეკრძნეთ „ვასილ ზუბეროვ“, ლონთანის ბაგიენ 12 დეკემბრის ბრძანება მივიღეთ, პორტ-არტურის მცირეთ ეკანასკნელი რუსკრიპტი შინაგან საქმეთა მინისტრის სახელზე.

მოგისახსოვ ყველა ეს, თვალები დაიკაჟიტე და მალიან ვფიქრით:

— მაშ ვგრე?!

რაცა შეეხება, რომ ცერთაკერძა სრულის წესრიგებით დაიხია ეკან შეკვეთებით, შანიეე ვიტყვით.

— ამის საბეგირო რაღა უნდა მოვილათ-მეთქი? და გადავიკურეტ:

— სიერო ცრუსა!

რაცას ბიეროკრატიან რომ სისხოლეში მთაიყანის ხელშეფიცი რესკრაპეი, აღსელებული სამუკარ ღიერო დღე ბრძანიის წაკეცა, ვიღრე ლიანიანის ბრძანება ეკით.

დღეცა ასეთი ბეგნური დღეც.

ამ ვეკანად ყოველ ეპვსკრეშეი, რომ მასკეთნაში უკან წესრიგით რუსეთში წამ მოვაკეთან. იცის კერძოკეტნაში? თუ იცის, დიდეკენი მნიკნით-მთავეით ეკიეთა. მაშინ იგი წინ მიიკის და არა უკან. მოდის პეტერბურგზე მასკეთრიიან.

გამარკვევენი მასკეს წინ ამი მილიონი სული და უკან მხოლოდ 300 ათასს ახეთნებენ. სამსით ას ოთხსით ათასი ხომ ერთი წესიერი ასის მილიონზეა. ეს იმასა ჰკვის, რომ გამარკვეველ რატომაც მხოლოდ ერთი ჯარის-კაცი ბოლოდბოლს ეკით. ამას ნამდვილი გამოკვეკეთ ჰკვია.

არა თუ ღღეს, წარსულშიაც ამგვარივე კავშირი ყოფილა გარეც დამარცხებასა და შინ გამოჯაჭვებს შორის.

1812-ში ჩვენ ეკან დავიხეთ და მოსკოვს ცეცხლი წაუკიდეთ, მაგრამ, როგორც ვიცით, ამის შეკედ მოსკოვი უფრო დამშვიდა, და ჩვენ წინ წაეკეთ. ჩაკეკის ღროს განსაზღვეულ მოსკოვსაც.

1856 წელს ჩვენ უკვე ვიცოდით ღღეკის ჩაძირვა ძლიერ ცოტის ნაფოსაკეეში; ხმელეთზე მეზღვეთ დაამარცხეს ალესთან და თავდი გირაკეთა სევასტოპოლიდან ჩრდილეთისაკენ წაეყვნენ.

საგმაეროდ, ჩვენ თეითონ წაეეთით წინ: გაჩნდა რეფორმების ნათელი ხანა და ცღეების გამოვიცდებით.

1878-ში ისმხოეთი დავამარცხეთ; ჩვენი ჯარის ცაცები თითქმის სტამბოლიდე მივიდნენ და ხან აკეთ ღღეზე სულ ცარიკეს მივეთვით. ბოლოს ღღეს, როგორც გარკვეთილ ეს კარგე უნდა ვიცოდეთ, რომელსაც ნაწილ-ნაწილ ხასიათი ექნება, ყოველთ უნაყოფით მიგვაჭნია. ჩვენ ვითხოვთ რუსებთან უფლებებით გათხსნილობას და არა იმიტომ, რომ ამას შემდეგ ებრადენი სარკეთილს მოუტანენ დაწინაურ მცხოვრებელს, ან ხელს შეუწყობენ ვისიმე კეთილღეობის განმტკიცებას, არც იმისთვის, რომ ჩვენ ძვები, რუსებთან ერთად, სისხლს ღვრიდნ მანჯურიაში ისე, როგორც ფერადენ წინააღდეგ ომებში, არც იმ სიფერკოთ, რომ ჩვენ შეგვიძლიან დავიტკეცოთ ისტორიულ ფაქტებით, ჩვენ ვითხოვთ ამას, როგორც თანამედროვეთ საბელმწიფოს შეკენებული მოქალაქენი.“ („ბირჟ. ვედ.“).

ᲠᲣᲡᲗᲐ-ᲘᲐᲞᲝᲜᲘᲘᲡ ᲝᲛᲘ

ᲓᲔᲙᲐᲜᲔᲑᲘ

„რუსეთის დღეშეთა საგენერალოსგან“

12 მარტი.

ᲐᲚᲔᲥᲡᲔᲔᲕᲘᲜᲘ. უმაღლესი ბრძანება ფინანსთა მინისტრის:

„ჩათა სახელშეწყობი ბანკის საშუალება მიიცეს დაფაროს ის ხარჯი, რომელიც იაპონიასთან ომმა გამოიწვია, ვბრძანებ ცხადად შეეიდეს შინაგან საბელმწიფო სესხის გამოკეკის, თანხებად თქვენ მიერ წარმოდგენილ და მინისტრთა კომიტეტში განხილულ მოსსენებაში, ამასტან ვაბრძანებთ თქვენ გამოიშვათ რიგზე და თანდათან 5%-ნი სესხი რიცხეით ორასი მილიონის მანეთი; სესხის გამოშეეება უნდა მოხდეს შემდეგის საფუძვეთით: ა) ეს სესხი შეტანილ იქნება სახელშეწყო სავალო წიგნში 1905 წლის შინაგან 5%-იან სესხის სახით; ბ) ამ სესხის ობლიგაციები უნდა იყოს სახელობითი და აგრეთვე იმის სახელზეც, ვინც საჭირო მართად ჩაგნის. ობლიგაციების ფასი 100, 200, 500, 1000 და 5000 მანეთი უნდა დარჩეს; გ) ის წესები, თუ როგორ უნდა გადეფიც ტრის პირიდან მეორე პირის ხელში სახელობითი ობლიგაციები და აგრეთვე როგორ უნდა შეიცვალოს ხსენებული ობლიგაციები არა სახელობითებზე, თქვენ უნდა შეიმუშაოთ; დ) ობლიგაციებიდან შემოსავალი უნდა დარჩეს 5%-ე ყოველ წელივ; ეს პროცენტი უნდა იხადოს ყოველ ნახევარ წელს 1 მარტს და 1 სექტემბერს ანნაირთ ობლიგაციების კუპონები უნდა წარადგინონ სახელშეწყო. ბანკის კანტორებსა და დეფიციტურებში, აგრეთვე იმ ქალაქების ბანკირებში, სადაც სახელშეწყო ბანკის დეპუტატურები არ არსებობს და ისეთ ადგილებშიაც, სადაც ეს ბანკი დანიშნავი. პროცენტი ძალაში შეიღის 1905 წ. 1 მარტიდან; ე) სახაზინეკანო პროცენტები საშუალოდ თვითეულ წელიწადში ორ ნაწილად უნდა გადასახდეთ, რომელიც ეიღეს თანხიდან შემოსავალს; ვ) კუპონები, უნდა გაანაღდონ თითო წლის განმავლობაში ორ ნაწილად, რომელიც თანხის შეტანაზეთა დანიშნულია; ზ) ამ სესხის ობლიგაციების დანაშნეულო ფასზე გასაღებულად 49 წლის განმავლობაში ხაზინეკის განსაკუთრებითი გამნაღდებელი ფონდი, რომელსაც შეიქმნეს სესხის დანიშნეულ ჯამიდან გადაღებული 0,503965% და ყველა გასაღებული ობლიგაციებიდან 50%-ის ღმატება; თ) გასაღებული ობლიგაციების ტრიაჟი ყოველ წელივ უნდა გამოშეებულ იქნას 1905 წ. ნოემბრიდან დეკემბერი. ტრიაჟში გამოსული ობლიგაციები გასაღებიდან სამის თვის შემდეგ თვითეულ ტრიაჟის გამოცხადებისა; ი) 1917 წლამდე არ იქნება გადაეეული ის რიცხეი, რომელიც მე-7-ე პუნქტის ძალით უნდა გადაიღოს ხსენებეულ სესხის განსაკუთრებით; ღირშნეულ ვიღაც არ შეუღებიან ამ სესხის ბონეებისას; კ) თუ რა უფლებანი და უპირატესობანი ენებება ამ სესხის ობლიგაციებს სახელშეწყო დეფეციტურებში დაგროვებულის ფულებიდან, ამის თითონ ბანკის გამგეობაში, თვითონ სესხის განმეებებისას“. დედანზე მისი იმპერატორობით უდიდებულესობისაგან მიღერილი **„ნიკოლოზ“**.

ზემეით აღნიშნეული ფინანსთა მინისტრისაგან: „ცარსკოე სელო, 12 მარტს 1905 წ. ფინანსთა მინისტრი სტატს-სეკრეტარი ვ. კოკოვცეეი“.

ᲔᲙᲔᲢᲔᲠᲘᲜᲘ. უმაღლესად ნაბრძანეკი სესხის გაწერების ტიპოგრაფიის ბანკთა ამხანაგობამ იკისრა.

ᲞᲔᲢᲔᲠᲑᲣᲠᲒᲘ, 11 მარტი. ჭკ ვაგონებით ფასიანებეის მეშვეობი რეკვის წინააღმდეგ მოსკოვში არეეთნაზე. ეკნისანი, ვით თუ სხვა ეკნოპაეთის წინააღმდეკეც წეეთნერ სხვრეეთნები. მაკე ამკენეთ სიცხეთ, რომ ძნეკ დაით თუ შეძეღეს სხვების მაძრახის ხაკრახის.—ითქმეკნეს ქალბატონეს ჩეკნ-ეეეთნი თაეკნის გაჩნინის ეკნის ამოჯენეთ.—ი.—ითქმინ სეკნი, რომეკნაც ხეკნი ხელის მოეკნის ეკნის ეკნეთნეკნ ეკნეთნ ეკნეთნ ეკნეთ